

Forslag til folketingsbeslutning

vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagen konvention om minimumsnormer for social tryghed.

Fremsat den 14. januar 1955 af *socialministeren*.

Folketinget udtaler sin tilslutning til, at den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention

om minimumsnormer for social tryghed ratificeres.

Bemærkninger til forslaget.

På den 35. internationale arbejdskonference i Genève i 1952 vedtoges den som bilag aftrykte konvention nr. 102 vedrørende minimumsnormer for social tryghed.

I konventionen fastsættes minimumsnormer for følgende grene af sociallovgivningen:

læge- og hospitalsbehandling,
dagpenge under sygdom,
arbejdsløshedsunderstøttelse,
aldersrente,
erstatning for tilskadekomst under arbejdet,
familieydelse,
moderskabsydelse,
invaliderente og
efterladteerstatning.

For at en medlemsstat kan ratificere konventionen, må dens lovgivning opfylde de i konventionen fastsatte bestemmelser for mindst 3 af ovennævnte 9 grene af sociallovgivningen, og af disse 3 skal mindst 1 vedrøre enten arbejdsløshedsunderstøttelse, aldersrente, erstatning for tilskadekomst under arbejdet, invaliderente eller efterladteerstatning.

Ved at ratificere konventionen forpligter man sig til, indtil konventionen i sin helhed eller det pågældende afsnit i overensstemmelse med konventionens artikel 82 måtte være opsagt, at op-

retholde de minimumsnormer for social tryghed, der er fastsat i de afsnit af konventionen, medlemslandet har tiltrådt.

Konventionen kræver, dels at retten til ydelserne mindst skal omfatte en nærmere fastsat personkreds, dels at ydelserne, hvor der er tale om en pengeydelse, mindst skal udgøre et vist beløb, nemlig en nærmere fastsat procent af en ufaglært, mandlig industriarbejders løn.

Dansk lovgivning opfylder de krav, der stilles med hensyn til 4 grene af sociallovgivningen, nemlig i afsnittene om *læge- og hospitalsbehandling, arbejdsløshedsunderstøttelse, aldersrente og invaliderente*. Danmark vil således uden lovændring kunne tiltræde disse 4 afsnit af konventionen. Danmark kan derimod ikke for tiden tiltræde de øvrige afsnit, idet lovgivningen ikke helt opfylder konventionens krav på disse områder.

Med hensyn til de afsnit, der kan ratificeres, bør der dog tages forbehold for Grønland og Færøerne, da forholdene dér er anderledes end i det øvrige Danmark.

Da det må anses for ønskeligt, at Danmark tiltræder konventionen, der indtil nu er ratificeret af England og Sverige, foreslås det herved, at folketinget giver sin tilslutning til konventionens ratifikation.